

ВУКОВИЋ Глигора ЈОВАН
(Черкез Садовина, код Косовске Витине, 20. јануар 1937)

**ПРОФЕСИОНАЛНИ
НОВИНАР, МАЈСТОРСКИ
КАНДИДАТ У ШАХУ, ПИ-
САЦ СПОРТСКИХ КЊИГА**

**ЗНАЧАЈАН ИСТОРИЧАР И
ТЕОРЕТИЧАР СРПСКЕ
ЕНИГМАТИКЕ, ПЛОДАН
ЕНИГМАТСКИ ПИСАЦ**

Почетком Другог светског рата, његова породица бива протерана са огњишта, па је основну школу завршио у Новој Пазови. Гимназију завршава у Старој Пазови, када већ почиње да пише и спортске извештаје. Започео је студирање права у Београду, а професионалном новинарству посветио се од 1. јануара 1961. године. Био је уредник и ВД директор у «Сремским новинама», затим је радио у «Спорт споту» у Сремској Митровици, па у «Пазовачким новинама», где је био директор, а данас врши дужност главног уредника. Пензионисан је 1997. године. Био је председник Актива новинара Срема и потпредседник Председништва Друштва новинара Војводине. Добио је више новинарских награда. Члан је Удружења новинара Србије од 1962. године. Бави се активно и шахом. Има титулу мајсторског кандидата. Члан је ШК «Младост» у Новој Пазови, а играо је и за друге локалне клубове. Више година био је главни и одговорни уредник часописа «Дописни шах». Добио је и више шаховских признања. Објавио је и књиге: «Фудбал у Новој Пазови», «РК Железничар – Инђија» и «ЈУ дописни шах».

У енигматици је од 6. новембра 1954. године, када му «Енигма» објављује збрајалку. Објавио је преко 2.000 састава (укрштене речи, анаграми, ребуси, испуњаљке, стиховане загонетке, квадрати 7x7 и друго). Радове је публикувао у издањима ЕК «Београд», «Еуреци», «Чвору разбириси», «Политици мозаик», «Мини квизу», «Сремским новинама», «Дневнику», «Политици», «Вечерњим новостима» итд. Користи и псеудониме: «Барјактар», «Јован» и «Ј.В.».

Специјалност му је истраживачко – историјски рад. Нарочито је истраживао корене српске уметничке загонетке у 19. веку. Објавио је око 1.000 чланака о разним енигматским темама из историје и теорије, о личностима и догађајима («Политика мозаик», «Загонетач», «Разонода», «Спектар», «Енигма» и «Новости енигма», «Политика ХУПЕР», «Загонетка»), чиме је дао значајан допринос афирмацији и популаризацији енигматике. Нарочито му је значајна вишегодишња серија написа у «Разоноди», где у рубрици «Енигматски глобус» и даље обрађује разне теме, чиме ствара једно богато штиво прилога за историју српске енигматике. Уређивао је и енигматску ревију за основце «Мини квиз». Објавио је и две енигматске књиге: «Партизанске загонетке» (1983) и «Литерате енигмате» (1991). Његов истраживачки рад нарочито се види у овој другој књизи, у којој је за већи број наших књижевника, дао низ, мало познатих података везаних за њихово енигматско стваралаштво. Припрема књигу «Енигматика игра речи». За допринос истраживању и популарисању енигматике добио је више награда: «Шпицерову награду» 1982. године и «Награду Натшевић» 1989. године. Године 1983. и 1984. добио је две награде Радио – дифузне заједнице Војводине за «Радио сфингу» (енигматске емисије на Радио Срему из Руме). Јован Вуковић је изузетна и значајна личност у српској енигмативи, познатији као историчар и теоретичар, мада се исказао и као веома добар састављач загонетака.

Један је од првих чланова ЕК «Београд» (од 1. 10. 1957), у коме и данас активно делује. За првог потпредседника Енигматског савеза Југославије изабран је 1988. године, а председник Енигматског савеза Србије био је од 1991 – 1995. године. Од 1995 – 2000. године био је потпредседник овог Савеза, да би 2004. године био поново изабран на ову функцију. Добитник је више награда на енигматским конкурсима, освојивши и једну прву награду за укрштеницу на конкурс «Енигме». Учествовао је на више сусрета загонетача Југославије, а редовно присуствује сусретима и манифестацијама енигмата Србије. Представљен је у више енигматских лексикона и књига. Добитник је «Златне повеље» ЕСС – а за 50 година енигматског стваралаштва.